

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 502. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/text/gv-1838\\_599-txt-shoot-idm14541.pdf](https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_599-txt-shoot-idm14541.pdf) (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Spørger man mig imidlertid, om det da virkelig er gaaet mig med Danmark, som Loke siger, det gik Frej med Havfruen Gerda, hvem han købte med sit Sværd, da svarer jeg først, at af hvad saadan en Skumler som Loke siger, er sikkert det halve Løgn, og for det andet, at vil man kalde det Salg, at jeg har lovet Havfruen, aldrig at drage Sværd uden for hende, da har jeg ganske rigtig solgt det, dels fordi jeg fandt, det duede ikke til 503andet, og dels for at vinde hendes Yndest; men mener man dermed, jeg har forlovet at bruge Sværdet til Forsvar for alt ægte Dansk, med mindre Fruen selv ægger mig dertil, da tager man fejl; thi selv den bedste Frue kan af forskellige Aarsager raade til Fred, hvor hendes Elsker dog netop for hendes Skyld maa vove Kamp; og det er aabenbar Tilfældet med *Romeren*, som jeg, paa hele Nordens Vegne og Danmarks fremfor alt, maa bekæmpe, til han vender Ryg ved Krebsuset, netop fordi jeg er vis paa, det er langt mer af Frygt end af Kjærlighed, Danmark vilde have ham sparet. Men derfor har det heller slet ingen Nød, at denne Kamp skulde afbryde den gode Forstaaelse mellem Danmark og mig; thi vel tør jeg ikke ved denne Lejlighed sætte *Dem* i Stikken, m. H., fordi jeg ingenlunde vil forfølge Romeren ind paa, hvad han med mindste Føje kan kalde sine gamle Enemærker, og dels fordi der paa disse Enemærker jo skal være mange, der med sand Fornøjelse pløje den latinske Grammatik, gjøre Stil derefter og studere Romer-Retten i Grund-Sproget, – en Fornøjelse, det var Synd at misunde nogen; men her vil jeg spille min Ven i Sór et Puds og sætte *ham* i Stikken. Hermed være det nu langt fra mig at sige, at Ingemann vilde synge min Romer-Visé med dens formastelige Omkvæd, hvad han virkelig ogsaa er langt fra; men jeg vil kun sige, at, siden jeg har beholdt hans Venskab gennem den hele Tid, da jeg brugte Sværdet langt minder efter hans og Danmarks Sind, saa mister jeg det bestemt ikke heller for min Kamp med Romeren, hvor han – og jeg tør sige: Danmark med ham – uden at ønske Strid, dog, naar saa maa være, heller ønsker *mig* end Romeren afgjørende Sejer.